

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Frýdku-Místku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Brázdy a přísedících Ing. Yvety Králové a Jaromíra Drabiny v hlavním líčení konaném dne 2. 7. 2024

takto:

Obžalovaná

Martina Rovňaníková, rozená Volná, narozená 16. 7. 1979 v Třinci, nezaměstnaná, v současnosti na mateřské dovolené, trvale bytem Okružní 1747/10, 737 01 Český Těšín, s adresou pro doručování: V. Talicha 1867, 738 01 Frýdek-Místek,

je vinna, že

se záměrem získat neoprávněný prospěch, vědoma si své nedobré finanční situace, která ji neumožňovala získané finanční prostředky vrátit, když v dané době byla zcela nemajetná, jediným jejím příjmem byly sociální dávky a bylo proti ní vedeno několik exekucí, přičemž ke dni 1. 3. 2017 šlo o 6 exekucí k vymožení pohledávek věřitelů v celkové výši 144.151,04 Kč a ke dni 26. 11. 2020 šlo o 4 exekuce k vymožení pohledávek věřitelů v celkové výši 176.033,65 Kč, což poškozeným zatajila,

I.

v přesně nezjištěnou dobu od počátku března 2017 do 4. 4. 2017 v Českém Těšíně, okres Karviná, poté, co se na krátce před tím prostřednictvím internetové seznamky Badoo seznámila s poškozeným Radomírem Gajdou, po komunikaci prostřednictvím SMS zpráv z telefonních čísel 736538783 a 731728093 a nejméně deseti osobních schůzkách v Českém Těšíně, pod záminkou potřeby peněz na živobytí, bydlení, pro děti, na kauci na nový byt a následnou koupi bytu, který podmínila splacením z očekávaného dědictví a pod písemným příslibem navrácení dluhu nejpozději ke konci roku 2017, postupně vylákala z Radomíra

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Chrápková.

Gajdy finanční hotovost v celkové výši 550.000 Kč, peníze poškozenému Radomíru Gajdovi nevrátila a způsobila mu tak škodu v celkové výši 550.000 Kč,

II.

1.

v období od 26. 11. 2020 do 22. 2. 2021 ve Frýdku-Místku poté, co se dne 7. 11. 2020 prostřednictvím internetové seznamky Jaumo pod přezdívkou „Martinass“ seznámila s poškozeným Václavem Němcem, kterého uvedla v omyl tím, že se představila jako Martina Handlová, po komunikaci prostřednictvím Jaumo a SMS zpráv z čísla 797836591 a nejméně deseti osobních schůzkách, pod záminkou potřeby peněz na živobytí, bydlení, pro děti, koupi nového bytu a opakovaným slibem, že mu peníze vrátí, postupně vylákala z Václava Němce finanční hotovost a platby na účet vedený u České spořitelny, a.s. číslo 3145988113/0800 v celkové výši 359.090 Kč, které jí odeslal ze svého účtu vedeného u MONETA Money Bank a.s. číslo 156641832/0600, peníze poškozenému Václavu Němcovi nevrátila a způsobila mu tak škodu v celkové výši 359.090 Kč,

2.

v období od 24. 2. 2021 do 17. 3. 2021 ve Frýdku-Místku a jinde poté, co se dne 24. 2. 2021 prostřednictvím internetové seznamky Jaumo pod přezdívkou „Martinass“ seznámila s poškozeným Davidem Jirsou, po komunikaci prostřednictvím Jaumo a SMS zpráv z telefonního čísla 797836591, pod záminkou potřeby peněz na živobytí, bydlení, pro děti, prostřednictvím bankovních služeb vylákala z poškozeného finanční částku v celkové výši 59.350 Kč, které jí zaslal na účty číslo 3145988113/0800, 1404066000/2700, 103639544/2250 v domněnání, že osobě pomáhá při nedostatku finančních prostředků, peníze poškozenému Davidu Jirsovi nevrátila a svým jednáním způsobila mu tak škodu ve výši 59.350 Kč,

3.

v období od května 2021 do 29. 7. 2021 ve Frýdku-Místku a jinde poté, co se v průběhu měsíce května 2021 jako Martina Handlová seznámila prostřednictvím internetové seznamky Jaumo s poškozeným Janem Bohdalem, navázala písemný kontakt z mobilního čísla 797836591, pod záminkou potřeby peněz na živobytí, bydlení, pro děti, koupi nového bytu a opakovaným slibem, že mu peníze vrátí, postupně vylákala z Jana Bohdala finanční hotovosti a platby na účet v celkové výši 822.000 Kč, které jí postupně předával v hotovosti nebo zasílal ze svého účtu číslo 112726770/0300 nebo z účtu své matky Hany Grygarové 131647672/0300 na účet číslo 3145988113/0800, který mu uvedla, peníze poškozenému Janu Bohdalovi nevrátila a způsobila mu tak škodu v celkové výši 822.000 Kč,

kdy jednáním popsaným pod body II. 1. - 3. obžaloby způsobila škodu v celkové výši 1.240.440 Kč,

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku větší škodu (ad I.),
sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu (ad II. 1. - 3.),

čímž spáchala

přechin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „trestního zákoníku“) (ad I.),

zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku (ad II. 1. - 3.)

a odsuzuje se

za tyto projednávané trestné činy a dále za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku a přečin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, z jejichž spáchání byla uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 5. 12. 2022, č. j. 1 T 118/2021 – 1195, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 4. 2023, č. j. 6 To 58/2023 – 1245 dne 17. 4. 2023, a dále za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přečin útisku podle § 177 odst. 1 tr. zákoníku, z jejichž spáchání byla uznána vinnou rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 31. 1. 2024, č. j. 2 T 78/2023 – 281, který nabyl právní moci ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12. 6. 2024, sp. zn. 5 To 84/2024 dne 12. 6. 2024,

podle § 209 odstavec 4 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let a 2 (dvou) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **se ruší** výroky o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné, č. j. 1 T 118/2021 – 1195, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, č. j. 6 To 58/2023 – 1245 dne 17. 4. 2023 a dále z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9, č. j. 2 T 78/2023 – 281, který nabyl právní moci ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. 5 To 84/2024 dne 12. 6. 2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestního řádu“) je obžalovaná **povinna zaplatit** na náhradě škody poškozeným:

- **Radomíru Gajdovi**, narozenému 8. 4. 1969, bytem Beskydská 724, 739 61 Třinec - Lyžbice, částku ve výši **550.000 Kč**,

- **Janu Bohdalovi**, narozenému 12. 10. 1976, bytem Hlubočec 59, 747 69 Hlubočec, částku ve výši **822.000 Kč**,

- **Davidu Jirsovi**, narozenému 12. 5. 1981, bytem Družstevní 328/5, 586 01 Jihlava, částku ve výši **59.350 Kč**,

- **Mgr. Radovanu Indrovi**, se sídlem Čechyňská 361/16, 602 00 Brno, insolvenčnímu správci dlužníka – **poškozeného Václava Němce**, narozeného 29. 1. 1971, bytem Liptaňské náměstí 890/2, 708 00 Ostrava – Poruba, částku ve výši **359.090 Kč**.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený Václav Němec, narozený 29. 1. 1971, **odkazuje** s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaná Martina Rovňaníková je na základě obžaloby ze dne 5. 5. 2022 stíhána pro skutky, které státní zástupce právně kvalifikoval jako přečin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku (skutek pod bodem I. obžaloby) a jako zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku (skutek pod bodem II. 1. – 3. obžaloby). Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalované tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná v souladu s ustanovením § 206a odstavec 1 a § 206c odstavec 1 trestního řádu prohlásila svou vinu skutky uvedenými v obžalobě, státní zástupkyně ani přítomní poškození neměla námitky proti tomu, aby soud prohlášení viny obžalované přijal, přičemž protože prohlášení viny obžalované je v souladu s obsahem spisového materiálu, soud podle § 206c odstavec 4 trestního řádu usnesením přijal prohlášení viny obžalované a podle § 206c odstavec 6

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Chrápková.

trestního řádu rozhodl o tom, že dokazování v rozsahu uvedeného prohlášení o vině nebude provedeno, bude provedeno pouze dokazování k osobním poměrům obžalovaného a k uplatněným nárokům na náhradu škody. Za shora uvedených podmínek tak soud o vině obžalované skutky popsány ve výroku tohoto rozsudku pochybnosti neměl a uznal ji vinnou zcela ve smyslu podané obžaloby.

3. Obžalovaná v hlavním líčení ke svým osobním poměrům uvedla, že bydlí se třemi nezletilými dětmi ve věku od 4 do 9 let v bytě na adrese Václava Talicha 1867, Frýdek-Místek. Je na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek ve výši 10.000 Kč měsíčně. Vyřizuje si příspěvek na bydlení a dětské přídavky. Výživné na děti otcové neplatí. Finančně jí pomáhá dospělá dcera a rodiče, kteří jí půjčují peníze. Za byt platí 15.000 Kč měsíčně. Návykové látky nikdy neužívala. V minulosti byla odsouzena, byla již i ve vězení, kde strávila 4 roky. Naposledy byla odsouzena soudem v Praze, proti rozsudku podal odvolání. V současné době je proti ní vedeno ještě další trestní stíhání, a to u soudu v Blansku. Rozsudek v ní ještě vyhlášen nebyl. S poškozenými zatím náhradu škody neřeší, ale bude se snažit jim škody po nějakých malých částkách hradit. Je v kontaktu s poškozeným Janem Bohdalem, píšou si spolu, plánují, že by do budoucna mohli být spolu.
4. K osobě obžalované Martiny Rovňaníkové bylo z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob zjištěno, že v něm obžalovaná má od roku 1999 do současnosti celkem 11 záznamů, a to výhradně pro majetkovou trestnou činnost, za níž jí byly uloženy již i nepodmíněné tresty odnětí svobody, přičemž dosud v jeho výkonu strávila více než čtyři roky, což je zřejmé z výpisu z evidence vězněných osob. Rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 5. 12. 2022, č. j. 1 T 118/2021-1195, který nabyl právní moci dne 17. 4. 2023 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 4. 2023, č. j. 6 To 58/2023-1245, byla uznána vinnou ze spáchání obdobných skutků jako jsou ty, které jsou projednávány v této trestní věci, jichž se dopustila jednak od října 2017 do srpna 2019, jednak od října 2019 do srpna 2020, právně kvalifikovaných jako zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku a jako přečin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, za něž jí byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 28 měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Naposledy byla rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 31. 1. 2024, č. j. 2 T 78/2023-281, který nabyl právní moci dne 12. 6. 2024 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12. 6. 2024, sp. zn. 5 To 84/2024, uznána vinnou ze spáchání obdobného skutku jako jsou ty, které jsou projednávány v této trestní věci, jehož se dopustila od 18. 8. 2022 do 16. 9. 2022, právně kvalifikovaného jednak jako přečin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, jednak jako přečin útisku podle § 177 odstavec 1 trestního zákoníku, za něž a dále za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku a jako přečin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, z jejichž spáchání byla uznána vinnou uvedeným rozsudkem Okresního soudu v Karviné č. j. 1 T 118/2021-1195 ve spojení s rovněž uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 6 To 58/2023-1245, za něž jí byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 45 měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Z výpisu z evidence stíhaných osob a obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Blansku pak soud zjistil, že proti obžalované je u Okresního soudu v Blansku pod sp. zn. 14 T 133/2023 vedeno další trestní stíhání pro obdobný skutek, jehož se měla dopustit v době od měsíce září 2021 do 17. 9. 2022, právně kvalifikovaného jako zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku. V opise z evidence přestupků nemá záznam, že spáchání přestupku nebyla uznána vinnou ani v místě trvalého bydliště ani v místě současného bydliště. Ze zpráv Úřadu práce České republiky soud zjistil jednak, že obžalovaná jí nejméně v roce 2018 byla vyplácena dávka pomoci v hmotné nouzi, jednak, že naposledy byla evidována jako uchazečka o zaměstnání v době od 1. 12. 2012 do 9. 12. 2014, kdy z evidence byla vyřazena

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Chrápková.

na vlastní žádost. Není držitelkou živnostenského oprávnění. V katastru nemovitostí není k osobě obžalované evidováno žádné vlastnické či jiné věcné právo k nemovitosti. Není v insolvenční, k datu 15. 2. 2022 však proti ní bylo vedeno celkem 11 exekucí k vymožení plnění v celkové výši přesahující částku 230.000 Kč. Z rodného listu Karolíny Váňové vyplynulo, že se narodila dne 18. 7. 2023, přičemž její matkou je obžalovaná.

5. Obžalovaná výše popsaným protiprávním jednáním porušila zájem společnosti na ochraně cizího majetku. Při posuzování subjektů trestné činnosti, tedy obžalované, neshledal soud žádných zákonných předpokladů, které by zakládaly nedostatek její trestní odpovědnosti. Obžalovaná jednala nepochybně v úmyslu přímém podle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, protože obžalovaná věděla, že svým jednáním, tedy podvodným vylákáním finančních prostředků na několika poškozených, poruší zájem chráněný trestním zákoníkem, a chtěla jej porušit, a to již i proto, že v minulosti byla pro takto právně kvalifikované jednání již odsouzena. Po objektivní stránce obžalovaná své jednání dokonala podvodným vylákáním finančních prostředků a způsobením na cizím majetku jednak větší škody podle § 138 odstavec 1 písmeno c) dosahující částky nejméně 100.000 Kč, jednak značné škody podle § 138 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku dosahující částky nejméně 1.000.000 Kč. Obžalovaná Martina Rovňaníková tak těmito skutky naplnila v případě prvního skutku všechny znaky skutkové podstaty přečinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, v případě druhého skutku pak všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku.
6. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované, k jejímu dosavadnímu způsobu života, možnosti jejich nápravy, jakož i k jejímu postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednala dohodu o vině a trestu, prohlásila svou vinu nebo označila rozhodné skutečnosti za nesporné tak, jak uvádí § 38 a § 39 trestního zákoníku, a rovněž k polehčujícím a k přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku.
7. Soud jako polehčující okolnost u obžalované vyhodnotil její úplné doznání v podobě prohlášení viny v hlavním líčení. Jako přitěžující okolnost soud vyhodnotil její předchozí odsouzení pro majetkovou trestnou činnost, za kterou jí byly již uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody s výjimkou dvou posledních odsouzení, které soud zohlednil při ukládání souhrnného trestu podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku. Od spáchání projednávaného trestného jednání obžalovanou tato odsouzení, ale ani vykonané tresty odnětí svobody, neodradila. Je proto evidentně osobou mající výrazné sklony k páčání trestné činnosti majetkového charakteru, když je třeba na ni nahlížet jako na speciální recidivistku. Zároveň tato skutečnost svědčí o tom, že možnost její nápravy je výrazně ztížena. Jako přitěžující okolnost soud vyhodnotil i to, že se obžalovaná dopustila více trestných činů. Jelikož oba projednávané skutky obžalovaná spáchala předtím, než byly vyhlášeny výše zmíněné odsuzující rozsudky Okresního soudu v Karvině č. j. 1 T 118/2021-1195, který nabyl právní moci dne 17. 4. 2023 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 6 To 58/2023-1245, a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 č. j. 2 T 78/2023-281, který nabyl právní moci dne 12. 6. 2024 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze sp. zn. 5 To 84/2024, pro jiné trestné činy, soud obžalované ukládal trest jako trest souhrnný podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, který nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, a podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísnejší trestný, jímž je zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku, za nějž lze uložit trest odnětí svobody v trvání od 2 do 8 let. Polovina této trestní sazby proto činí 5 let. Protože posledním odsuzujícím rozsudkem, jímž je rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 č. j. 2 T 78/2023-281, kterým již byl ukládán souhrnný trest k trestu uloženému rozsudkem Okresního soudu v Karvině č. j. 1 T 118/2021-1195, byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 45 měsíců, nemohl soud uvažovat o uložení jiného než opět

nepodmíněného trestu odnětí svobody, při stanovení jeho délky se pak soud pohyboval ve výměře od 45 měsíců do 8 let. Rovněž při zohlednění doby, po kterou se obžalovaná dopouštěla projednávané trestné činnosti, která činí téměř 2 roky, a způsobila škodu přesahující celkovou částku 1.790.000 Kč, tedy již vysokou škodu, a délky trestu uloženého dřívějším rozsudkem, soud souhrnný trest vyměřil v trvání 4 let a 2 měsíců. Dřívější trest tak navýšil o 5 měsíců, což znamená, že jej uložil ještě ve spodní polovině zákonné trestní sazby uvedené výše. Trest uložený v této délce má soud s přihlédnutím k uvedeným polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, a okolnostem případu, zejména době páchání trestné činnosti, způsobené škodě, má soud za přiměřený společenské škodlivosti trestného jednání obžalované, a zároveň dostačující pro to, aby obžalovanou do budoucna odradil od páchání další trestné činnosti. S přihlédnutím k uvedenému se rozhodně nejedná o trest nepřiměřeně přísný, přičemž soud i přes prohlášení viny obžalované, neshledal důvody pro upuštění od uložení souhrnného trestu. Pro výkon tohoto trestu pak soud obžalovanou zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, když u ní nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku. Protože soud obžalované uložil souhrnný trest ve vztahu k trestům uloženým uvedenými dřívějšími rozsudky, v souladu s § 43 odstavcem 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karvině č. j. 1 T 118/2021-1195 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 č. j. 2 T 78/2023-281, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

8. K trestnímu řízení se řádně a včas se svými nároky na náhradu škody připojili poškození, a to Radomír Gajda s částkou ve výši 550.000 Kč, Václav Němec s částkou ve výši 359.090 Kč, Jan Bohdal s částkou ve výši 822.000 Kč, Davida Jirsa s částkou ve výši 59.350 Kč a Mgr. Radovan Indra, insolvenční správce poškozeného Václava Němce, s částkou ve výši 359.090 Kč. Všechny tyto částky představující finanční prostředky, které na nich podvodně vylákala obžalovaná. Protože dokazováním provedeným v hlavním líčení, a to již samotným doznáním v podobě prohlášení viny obžalované, bylo zjištěno, že ta tyto částky podvodně vylákala na těchto poškozených, za což byla odsouzena, je zřejmé, že mezi jejím trestným jednáním a způsobenými škodami v těchto výších, z nichž dosud nic poškozeným nenahradila, je přímá příčinná souvislost, soud obžalované podle § 228 odstavec 1 trestního řádu uložil, aby na náhradě škody zaplatila poškozenému Radomíru Gajdovi částku ve výši 550.000 Kč, poškozenému Janu Bohdalovi částku ve výši 822.00 Kč, poškozenému Davidu Jirsovi částku ve výši 59.350 Kč. Protože dokazováním v hlavním líčení bylo rovněž zjištěno, že poškozený Václav Němec je v insolventi, přičemž jeho insolvenčním správcem je Mgr. Radovan Jindra, který spravuje jeho majetkovou podstatu, tedy i pohledávky, soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu obžalované uložil, aby tomuto insolvenčnímu správci zaplatila na náhradě škody částku 359.090 Kč, a poškozeného Václava Němce podle § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu ve Frýdku-Místku. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Právo odvolání nepřísluší oprávněné osobě, která se jej po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdala.

Frýdek-Místek 2. 7. 2024

Mgr. Martin Brázda v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Chrápková.

Lenka
Chrápková

Digitálně podepsal
Lenka Chrápková
Datum: 2024.07.17
14:14:08 +02'00'